

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 02/04/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 842

“MẠNH ĐƯỢC YẾU THUA - ĐÂY CÓ PHẢI LÀ CHÂN LÝ?”

“*Mạnh được yếu thua*” có nghĩa là người mạnh ăn hiếp người yếu, người có sức mạnh chèn ép người yếu. Đây chắc chắn không phải là chân lý! Có người nói: “*Nhược nhục cường thực, thích giả sinh tồn*”. “*Nhục*” là thịt, “*nhược*” là yếu, những con vật yếu sẽ bị những con vật mạnh ăn thịt. “*Thích giả sinh tồn*” là con vật yếu sẽ bị con vật khỏe ăn thịt, kẻ mạnh sẽ tồn tại, kẻ mạnh sẽ lấn át kẻ yếu. Người thế gian thường cho rằng các loài động vật đương nhiên phải làm thực phẩm, làm thức ăn cho loài người nên họ ra sức ăn nuốt, ra sức giết hại động vật không thương tiếc.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian cho rằng mạnh được yếu thua, con vật yếu phải phục vụ cho con vật mạnh, đây là một lẽ đương nhiên. Điều này không bao giờ là đạo lý, không bao giờ là chân lý mà đây là sự áp chế*.”. Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn là Thái tử, một hôm Ngài đi ra đồng để dự lễ bội thu của người dân vào mùa thu hoạch. Ngài nhìn thấy người nông dân đang cày những luống cày, những luống đất được cày xới lên. Ngài nhìn thấy khi những con côn trùng ở dưới đất bị cào lên thì những con chim ở trên cao xà xuống ăn côn trùng, ở xa xa lại có những người giăng bẫy để bắt những con chim đó. Ngài nhìn thấy cảnh “*mạnh được yếu thua*” đó và muốn ra về chứ không muốn dự buổi lễ nữa. Một bậc giác ngộ khi nhìn vào cảnh nhân sinh tương tàn lẫn nhau như vậy đã nhìn thấy được nỗi thống khổ của chúng sanh trong thế giới “*mạnh được yếu thua*” này. Chúng ta thì gần như không có một sự giác ngộ nào, thậm chí còn cho đó là một điều đương nhiên, cho rằng con vật yếu đương nhiên phải phục vụ cho con vật mạnh, con vật mạnh vừa vừa thì đương nhiên phải phục vụ con mạnh hơn. “*Mạnh được yếu thua*” chỉ là đạo lý của kẻ mạnh chứ không phải là chân lý.

Chúng ta quan sát trong cuộc sống thường ngày thì thấy có nhiều người tự cho mình là mạnh, tự cho mình là người có quyền được nói, tùy tiện công kích người khác. Người thế gian vì sự đố kỵ, ganh ghét, vì tranh giành tiện nghi trong cuộc sống, vì muốn giành phần hơn nên bất chấp thủ đoạn, ngay đến những người tu hành, người học đạo lý của Thánh Hiền cũng sẵn sàng làm những chuyện mà người thế gian còn không thèm làm.

Người hiểu được sẽ có sự nhận biết, giác ngộ, tỉnh thức để “*yếm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc*”, xa rời Ta Bà, mong cầu Cực Lạc. Thánh chúng ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là Bồ Tát Bất Thoái. Còn ở thế giới Ta Bà này, hôm qua họ là Thầy trò, hôm trước là ân nhân nhưng hôm sau có thể là những người

đổi đầu, không thèm gặp nhau, thậm chí không thèm ngó mặt. Họ mở miệng ra là nói “*muốn về Cực Lạc làm Bồ Tát*” nhưng họ bất nhân, bất nghĩa, bất kính. Chúng ta nhìn thấy mà cảm khái! Chúng sanh Ta Bà từng ý niệm, từng ý niệm chuyển đổi, họ sẵn sàng đánh đổi, trút bỏ hết những ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa mà trước đây người ta dành cho họ. Đây chẳng qua là do con người thiếu giáo dục chân chính của Phật. Con người cần có giáo dục chân chính chứ không phải là giáo dục lệch lạc, chuệch choạc. Họ nói là họ từng học đạo Thánh Hiền nhưng họ không biết gì về Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín. “*Tín*” là tín dụng, giữ chữ “*tín*”. Trước đây họ từng nói: “*Học đạo Thánh Hiền rất tốt vì giúp gia đình hạnh phúc, con cái ngoan hiền*”, nhưng sau đó họ đi nghe tư tưởng khác rồi thay đổi suy nghĩ. Như vậy là không giữ chữ “*tín*” rồi!

Người học Phật phải “*Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*”. Chúng ta học Phật thì phải hết sức cẩn trọng, phải tư duy, quán sát xem thông tin chúng ta đang tiếp cận là thông tin chính xác, chánh đáng hay sai lầm. Chúng ta ngày ngày ngồi học để phát sinh trí tuệ, để có thể hình thành một “*bộ lọc*”, bỏ đi cặn bã, bỏ đi tà tri tà kiến, loại bỏ đi những gì tác hại cho giáo huấn Thánh Hiền, tác hại cho giáo huấn của Phật Bồ Tát. Hòa Thượng từng nhắc: “**99.9% chúng ta có nguy cơ rơi vào tà kiến**”.

Đồ chúng của Ngài Lý Bình Nam rất đông, có khoảng 300.000 người. Chúng ta nuôi cá trong một cái áo, vì được chăm sóc tốt nên cá rất mập mạp. Người ta thích đến câu cá, bắt đi những con cá mập mạp. Khi có những vị Thầy nổi tiếng đến thăm Ngài Lý Bình Nam thì Ngài Lý Bình Nam ra tận sân bay đón tiếp, cúng dường hậu hĩnh nhưng không bao giờ mời họ khai thị, giảng pháp. Học trò hỏi: “*Thưa Thầy, vì đó nổi tiếng lắm, sao Thầy không mời họ giảng?*”. Ngài Lý Bình Nam nói: “*Đó là tôi đang hộ pháp cho các vị. Những người đó tu Mật, tu Thiền, tu Kim Cang, tu Bát Nhã chứ không tu pháp niệm Phật. Tôi không mời họ giảng là vì tôi sợ các vị bị mất đi tín tâm đối với Tịnh Độ*”.

Gần đây, có những người vào tham gia các lớp học của chúng ta rồi tìm cách kết nối với những học viên trong lớp, lôi kéo họ tu đạo tràng khác để vãng sanh nhanh hơn. Họ nói: “*Chỉ cần tu học đạo đức Thánh Hiền 1 - 2 năm thôi, nếu học nhiều quá thì sẽ bám chấp tình cảm, không vãng sanh được*”. Niệm Phật cầu vãng sanh thì chúng ta vẫn phải niệm, học Đệ Tử Quy để đối nhân xử thế tiếp vật thì chúng ta vẫn phải học. Chúng ta áp dụng chuẩn mực đạo đức Thánh Hiền vào trong đối nhân xử thế tiếp vật. Đối trị tam nghiệp Thân - Khẩu - Ý thì chúng ta áp dụng “**Thập Thiện**”: “**Thân không sát đạo dâm. Miệng không nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt. Ý không tham sân si**”. Những điều này không hề trái nghịch nhau. Vậy mà họ lại cho rằng đó là xen tạp, họ còn dám lớn tiếng nói: “*Hòa Thượng Tịnh Không nói chỉ cần học Đệ Tử Quy vài năm thôi!*”. Hòa Thượng Tịnh Không không bao giờ nói như vậy. Họ nói dối mà không sợ bị cắt lưỡi, phù lưỡi nên họ vẫn nói dối. Cả đời Hòa Thượng lúc nào cũng nhắc chúng ta phải cẩn cho chắc nền tảng làm người. Niệm Phật cầu vãng sanh thì phải học “*Kinh Vô Lượng Thọ*”; Đối nhân xử thế tiếp vật thì phải học theo chuẩn mực làm người của Thánh Hiền; Đối với tam nghiệp Thân - Khẩu - Ý thì chúng ta phải dùng “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**” để soi rọi. Chúng ta dùng mực thước để xem mình có chuẩn chỉnh không, nếu mình chưa chuẩn chỉnh thì phải sửa.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải làm một biểu đồ hình tròn, kim để ở giữa, hàng ngày chúng ta xem kim của biểu đồ đang dao động về thập ác hay thập thiện thì chúng ta biết mình đang làm đúng hay sai”**. Nếu ngày nào cái kim cũng hướng về thập ác thì chúng ta không tu gì cả. Ngày ngày thân khẩu ý, khởi tâm động niệm của chúng ta đều là ác, đều là bất thiện, đều khế hợp với mười ác. Hòa Thượng nói: **“Bạn tu hành mà đến quý nhỏ còn xem thường vậy thì bạn tu cái gì?”**. Quý nhỏ vẫn đến giỡn mặt, chướng ngại chúng ta. Hòa Thượng nói: **“Người tu hành thập nhất là phải chuyển đổi được tập khí của mình. Tập khí chuyển đổi được rồi thì vận mạng sẽ thay đổi, khiến cho thầy bói giỏi cỡ nào cũng không thể đoán được vận mạng. Bạn chưa thay đổi chứng tỏ bạn chưa có tu hành gì cả”**. Hòa Thượng đã thay đổi vận mạng cuộc đời. Những thầy bói giỏi đều nói không ra vận mạng của Ngài. Họ đều nói: **“Người này đoán mạng, chết sớm!”**. Nhưng Hòa Thượng không đoán mạng, cũng không chết sớm mà Ngài có tuổi thọ, có phước báu tràn đầy.

Người ta hôm nay tu pháp này, ngày mai tu pháp kia. Họ tham gia lớp học để “câu cá”, rù rê lôi kéo học viên, phá đạo tràng. Người nào tín tâm không kiên cố sẽ đi theo họ. Tôi đã nói với mọi người không giới thiệu lớp học này cho ai cả, lớp học này không phải là lớp học để chiêu dụ. Hơn 300 đề tài đầu tiên, tôi ngồi học một mình mà không mở Zoom. Lúc đó tôi nghĩ: **“Nếu hàng ngày mình ngồi đọc sách sẽ ngả người, đọc uể oải, không nghiêm túc nên cách tốt nhất là mặc áo tràng vào ngồi đọc trước Phật để thấm sâu lời Phật dạy, học một cách nghiêm túc, vậy thì mới thêm lớn đạo tâm, tín tâm của mình!”**. Buổi sáng hàng ngày chúng ta nghiêm túc học để tiếp nhận lời dạy của Hòa Thượng, khởi đầu ngày mới một cách tốt đẹp nhất để đầu óc định tĩnh hơn, từ đó chỉ đạo hành vi chuẩn chỉnh hơn, để đối nhân xử thế tiếp vật không trở thành những kẻ bất nhân, bất nghĩa, bất tín. Nếu chúng ta học nhiều mà trở thành kẻ bất nhân, bất nghĩa thì học để làm gì!

Trong “**Tham, sân, si, mạn**” thì mạn là ngạo mạn, đố kỵ. Con người ta để cho sự ngạo mạn, đố kỵ chướng ngại rất lớn, phá hoại tất cả những sự tốt đẹp. Chỉ cần một Thầy hoặc một Cô bị dụ dỗ thì chính Thầy Cô đó sẽ trở thành người đi phá. Nếu họ nói: **“Tôi học Phật, học đạo Thánh Hiền đã 5 năm rồi nhưng không có lợi ích gì hết!”** thì người mới học sẽ bị động tâm. Có người đã từng học Phật, từng học đạo Thánh Hiền nhưng khi nghe Cha Mẹ của họ tâm sự thì chúng ta rất đau lòng vì Cha Mẹ của họ chưa từng có được niềm vui “**thiên luân**”, chưa từng được người con đó hành hiếu. Vậy thì họ học cái gì? Hòa Thượng luôn khuyên chúng ta phải **“sống trong thế giới biết ơn”** nhưng họ không hề biết ơn ai.

Trước đây tôi nói: Học đạo Phật là học đạo giải thoát, học đạo an vui. Họ học Phật bao nhiêu năm rồi nhưng không an vui, không giải thoát, tâm luôn bí bách, ràng buộc. Họ học đạo Thánh Hiền cũng không có niềm vui. Nguyên nhân là do họ chỉ học lý thuyết mà không thực hành, chỉ nói như cái máy MP3. Người có lòng nhân sẽ yêu người, yêu muôn vật. Người có nghĩa tình, có đạo nghĩa sẽ sống có đạo nghĩa. Người có lễ thì biết người trên kẻ dưới. Họ phi nhân, phi nghĩa, phi lễ, phi trí, phi tín.

Hòa Thượng nhắc từ những điều nhỏ nhất trong nội tâm của chúng ta. Hôm qua chúng ta đã học, **“nhân tình sự lý thay đổi khôn lường”** vì con người tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng. Họ ảo vọng họ sẽ trở thành người dân của Thế giới Tây Phương Cực Lạc, họ mong vãng sanh thành Bồ Tát Bất Thoái nhưng tư cách của họ không tương ứng với người của Thế giới Tây Phương Cực Lạc, khởi tâm động niệm đối nhân xử thế tiếp vật hàng ngày của họ hoàn toàn trái ngược với lời dạy của Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Giữa nhân tình thế sự đa đoan này, chúng ta phải tu Giới”**. Giới tạo sự ngăn cản, giúp cho tâm của chúng ta không bị dao động, không bị lung lạc. Nhưng họ nói không cần học chuẩn mực của Thánh Hiền, vợ chồng đối với nhau tốt quá thì sinh ra duyên ái, không vãng sanh được. Họ cũng muốn chúng ta sống đối nghịch với nhau hoặc sống như những **“cái xác không hồn”**. Hòa Thượng nhắc chúng ta thực sự phản tỉnh bản thân xem mình tu học Phật, học đạo Thánh Hiền có giống Phật, có giống Thánh Hiền không. Nếu giống thì mới đúng! Chúng ta học Phật mà không giống Phật thì đến một ngày sẽ bỏ Phật mà đi. Chúng ta học đạo Thánh Hiền mà không giống Thánh Hiền thì đến một ngày sẽ bỏ Thánh Hiền mà đi.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc: **“Người thế gian cho rằng ăn thịt chúng sanh là điều đương nhiên, là đúng! Đây có phải là chân lý không? Điều này không bao giờ là chân lý. Vì người thế gian ưa thích ăn thịt chúng sanh nên cho rằng điều này là đương nhiên. Họ không biết tất cả chúng sanh đều vì thọ nhận quả báo mà luân chuyển trong sáu cõi luân hồi. Hôm nay bạn mạnh, bạn giết họ, bạn ăn họ. Tương lai khi họ mạnh, họ lại giết bạn, ăn bạn. Như trong “Kinh Nhân Quả” nói: “Người chết làm dê, dê chết làm người”. Nhân quả đó sẽ oan oan tương báo không bao giờ kết thúc”**.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian mỗi ngày ăn thịt chúng sanh mà không biết rằng mình đã kết bao nhiêu oán thù với chúng sanh. Chúng sanh bị giết thịt có cam tình nguyện hay không? Tuyệt nhiên chúng sanh không bao giờ cam lòng, không bao giờ tình nguyện bị giết. Ăn thịt chúng sanh là mạnh được yếu thua, chúng ta nhìn thấy sự thật này, đây không bao giờ là chân lý. Thực tế mà nói, đây là oan oan tương báo, không bao giờ kết thúc. Gieo nhân thì nhất định sẽ gặp quả. Mạnh được yếu thua là nghiệp duyên oan oan tương báo. Phải nên biết loại quả báo này càng lúc sẽ càng nghiêm trọng hơn, không bao giờ có chuyện báo thù nhẹ hơn mà mỗi lần báo thù sẽ tàn khốc hơn”**.

Tôi đã nhìn thấy cảnh nhà tan người mất từ gia đình một chú học trò của tôi. Ngày xưa, bà ngoại của chú ấy bán cá lóc, thường xuyên đập đầu cá lóc. Ngày nay bà niệm Phật rất tốt nhưng đầu luôn bị lác lư. Người cậu của chú ấy lúc nào cũng dùng tay bò lên tường vì ngày trước mấy chị em đều bán cua cho cả thành phố. Ban đầu họ rất giàu sang, nhà lầu xe hơi nhưng con cái đều hút chích, bán sạch nhà cửa. Mẹ của chú ấy đã biết sợ nhân quả, bây giờ tích cực niệm Phật và đi làm từ thiện. Trong đợt Covid vừa rồi, bà làm rất tích cực, lặn xả làm thiện để chuộc tội.

Hòa Thượng nói: *“Quả báo này sẽ vô cùng tàn khốc, rất đáng sợ! Người thế gian không hiểu được đạo lý này. Họ cho rằng mạnh được yếu thua, kẻ mạnh sẽ tồn tại, kẻ yếu thì phải bị chết, phải bị ức hiếp, nhưng trên thực tế không phải là như vậy. Kẻ mạnh ăn kẻ yếu, kẻ mạnh tồn tại. Người ngày nay tiếp nhận lý luận này nhưng lý luận này không bao giờ là chính xác vì nó trái với tính đức, trái với nhân quả, nhất định sẽ tạo thành tai nạn vô cùng to lớn”.*

Hòa Thượng nói: *“Người thế gian đúng như trên “Kinh Địa Tạng” nói “cang cường nan hóa”. Cho dù đại tai nạn đã đến ngay trước mắt nhưng họ cũng không chịu giác ngộ. “Biển nghiệp mênh mông, khổ hải vô biên” nhưng họ vẫn không quay đầu”.* Cuộc sống của họ vô cùng phức tạp, khó để sinh tồn, trong khi cuộc sống vốn rất đơn giản, càng đơn giản càng dễ sinh tồn.

Tôi chỉ cần ra ngoài vườn hái một nắm rau, luộc lấy nước, rau ăn với muối mè thì đã đủ dinh dưỡng. Trước đây người em của tôi nói: *“Chết rồi! Thịt heo tăng giá mà nhà em có 4 người!”*. Tôi nói: *“Ai bảo ăn thịt làm chi! Ăn đậu chỉ 20.000đ mười bìu đậu”*. Họ làm việc cực khổ nhưng vẫn không đủ sống, đúng như các cụ nói *“tay làm hàm nhai”*. Đó là do chúng ta chọn cách sống. Cơ thể của con người không thích hợp để ăn thịt động vật, tay không có móng vuốt, ruột non ruột già rất dài chỉ thích hợp tiêu hóa rau củ. Thịt tiêu hóa rất chậm. Nếu thịt ở trong hệ tiêu hóa lâu thì sẽ ôi thiu, sinh bệnh. Chưa kể đến việc chúng ta ăn thịt chúng sinh thì tạo thêm bao nhiêu oan nghiệp để rồi phải oan oan tương báo.

Hôm qua tôi nghe học trò nói ở Châu Âu nhiều thanh niên rất thích ăn xanh, ăn thuần chay, không ăn bơ sữa mà chỉ ăn bơ lạc, ăn rau củ mặc dù họ không tu tập. Người xưa nói: *“Nhân dân ái vật”*, người nhân yêu người, người có lòng nhân từ thì sẽ yêu thương tất cả muôn vật. Phật là từ bi. Chúng ta học Phật, học đạo Thánh Hiền thì phải từ bi, yêu thương tất cả mọi vật, không để tất cả mọi vật bị tổn hại. Thân của chúng ta cũng rất dễ sống, chỉ cần ăn no khoai sắn là được. Khi chúng ta đã ăn no rồi thì dù gặp cao lương mỹ vị, chúng ta cũng không còn muốn ăn nữa. Quan trọng nhất là ở tâm của chúng ta. Ngoài việc ăn xanh, chúng ta phải đề khởi được tâm nhân từ, yêu thương, quan tâm đến tất cả muôn vật!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!